

[Svend Andersen].

Forslaget om at regulere huslejen i de ca. 165 uregulerede kommuner er med vedtagelsen af regeringens samlede indgreb blevet højaktuelt.

Som det fremgår af betænkningen, udtalte boligministeren under forslagens førstebehandling i efteråret, at et sådant forslag måtte siges at være mere berettiget, hvis det kom i sammenhæng med en pris- og lønregulering, og efter regeringens opfattelse skulle den samlede pakke, regeringen her har lavet, altså være en pris- og lønregulering. I hvert fald er der efter vores opfattelse tale om en meget kraftig lønregulering.

Derfor har vi stillet et ændringsforslag, der sikrer, at dette forslag om at regulere huslejerne kommer til at virke på samme tidspunkt som det forslag, regeringen nu om kort tid får vedtaget. Men vi er da også opmærksom på, at det ikke har været nok til, at ministeren synes, det er et godt forslag, og det må vi forstå på den måde, at når regeringen og ministeren nu siger, at der ikke er behov for en huslejeregulering, er det, fordi regeringen ikke ønsker at gribe ind over for ejernes frie ret til i disse områder at forhøje huslejen.

Vi står altså her i den samme situation, som vi stod i før, da industriministeren nægtede at gå med til at begrænse aktionærernes ret til frit at forhøje deres udbytter. Her ser vi, at boligministeren nægter at gå med til en begrænsning af grundejernes muligheder for frit at tage højere lejeindkomster, og det fortæller noget om den hulhed, der er i regeringens opfattelse af en helhedsløsning med social balance. Det er det ene.

Det andet er: hvor har vi de radikale i denne sag? Ja, i betænkningen siger de radikale, at dette er et meget skrappt indgreb i lejefastsættelsen, og at det er helt ude af trit med regeringens indgreb i de kollektive overenskomster. Det kan såmænd godt være, at det er helt ude af trit med regeringens indgreb, men det er nu ikke, fordi det er skrappt. Tværtimod er det nok, fordi det ikke er skrappt nok, for hvis dette forslag skulle være i overensstemmelse med regeringens indgreb, ville det betyde, at huslejer fremover kun kunne reguleres med 3 pct. under prisudviklingen, for det er jo rent faktisk det, der sker med lønmodtagernes lønninger fremover.

Men når man så læser videre i betænkningen, er der alligevel noget, der tyder på, at

de radikale bliver noget betænkelige. De siger, at det såmænd godt kan være, at en huslejeregulering i de ca. 165 uregulerede kommuner kan vise sig at være nødvendig, og så henstiller man til boligministeren at følge udviklingen og eventuelt komme med nogle forslag. Så skulle de radikales samvittighed altså være i orden.

Men det hjælper ikke lejerne i disse områder ret meget, at de radikale har deres samvittighed i orden, for vi ved jo, at boligministeren, uanset hvad der sker på dette område, klart har sagt, at han ikke vil være med til at foretage en regulering i disse områder. Der er altså ikke ret megen trøst at hente for lejerne her, og det er jo lejerne, som samtidig har fået deres lønindkomster begrænset ganske væsentligt ved det indgreb, som regeringen desværre får vedtaget om et øjeblik.

Hverken ministeren eller de radikale kan være i tvivl om, at der vil ske en voldsom stigning i huslejerne i de uregulerede områder. Vi har set, hvad der skete, umiddelbart før det blev kendt, at der ville komme et indgreb i priser og avancer. Desværre var der intet effektivt indgreb over for priserne, men vi har set, at virksomheder har foretaget forhøjelser ganske kort tid før, og der er ingen grund til at tro andet, end at det samme vil ske i de uregulerede områder her.

Der er f.eks. ingen, der kan være i tvivl om, at en ny lejelov ikke vil kunne vedtages, uden at den indeholder en regulering og en ensartet lejefastsættelse for hele landet, og derfor kan enhver forudse, at alle de udlejere, der vil blive berørt af en kommende lejelov, vil bruge de kommende måneder til at sikre sig urimelige lejeforhøjelser til skade for de beboere, der bor i disse ejendomme. Derfor må vi sige til de radikale, at det ikke er nok, at de har deres samvittighed i orden, fordi de har rettet en henstilling til ministeren. Det afgørende er, at de effektivt medvirker til at hindre urimelige lejeforhøjelser i de kommende måneder. Derfor må de stemme imod det forslag.

Merete Aarup (KF):

Ved første behandling afviste den konservative gruppe L 22, idet vi fandt det væsentligt, at lejere, grundejere og boligministeriet fik ro til at nå frem til et resultat af de forhandlinger, der fandt sted.